

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Remedia contra Invidiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

cum? quoniam opera ejus maligna erant, fratribus autem justa. Simili invidia rabidi clamant impii, Sap. 2. Circumveniamus hominem justum, quoniam dissimilis est operibus nostris, gravis est nobis ad videndum, quoniam dissimilis est aliis vita ejus.

IV. Invidia denique jure optimo computatur inter peccata capitalia, quippe plurimorum & omnium ferè peccatorum contra proximum, causa & caput. Ejus à D. Gregorio quinque assignantur filiae. 1. Odium, quo quis mala vult illi, cui bona invidet. 2. Susurratio, quæ apud alios invidum reddere molitur eum, cui invidetur, adeoque amicitiam dissolvere. 3. Detractio, qua famam denigrat bonam, quam proximo quis invidet. 4. Exultatio in adversis. 5. Afflictio in prosperis proximi, & hæc est pena continua invidi, quo suo labore tabescit, ac velut serpentinâ morsitatione cor exedit. De qua proinde optimè D. Damascenus orat. 27. *Solus*, inquit, in omnibus affectibus iniquissimus simul, at æquissimus invidia est. Iniquissimus, quia bonis omnibus adversus est, æquissimus, quia dominos suos exest & conficit.

Remedia contra Invidiam.

222. I. Jubeat bene considerare, quòd per nullum vitium homo diabolo sit similior, quam per invidiam: unde fit, ut sicut erga diabolum nemo bene afficitur, nemo compatitur, omnes odiunt, ita eodem modo homines erga invidum se habeant.

II. Jubeat perpendere, quantorum malorum causa multis invidia fuerit? id colligere poterit ex

et de

cæde Caini, venditione Josephi, persecutione Davidis à Saule, morte Christi per invidiam procura-ta, imò totius humani generis perditione: nam in-
vidia diaboli mors introivit in orbem terrarum,
teste Salomone: si ergo Parentis nostri occisorem
in domum nostram non admitteremus, vel certe
ibi latentem totis viribus expelleremus, & Judic-
traderemus, aut (si liceret) ipsi occideremus, an
non multò magis invidiam ex domicilo cordis ex-
cludamus , quæ utrumque Parentem nostrum
Christum scil. & Adamum occidit.

III. Jubeat pariter considerare, quòd iavidus
per invidiam non modò rem illam, ob quam invi-
det, non eripiat; sed sibi potius corpore & animo
noceat; uti bene S. Chrysostomus indicavit di-
cens: *O Invidia, quæ semper sibi est inimica; nam qui
invidet, sibi quoque ignominiam facit, illi autem, cui in-
videt, gloriam parit,* & ut S. Greg. ait: *Quo alii ad
meliora properant, eò ipso deterius ipserunt.*

IV. Hortetur, ut nihil magnum existimet in hac
vita præter Deum, quem omnes participare pos-
sunt: hinc S. Greg. *Parvulus est, sit, qui invidiā occi-
dit, quia nisi ipse inferior existeret, de bono alterius
non doleret.*

V. Jubeat frequenter meminisse motivorum,
quæ ad fraternam charitatem excitare possunt,
qualia sunt maximè eadem natura, eadem Christi
beneficia, ejusdeni hæreditatis re promissio.

VI. Ostendat modum, quo se quoque partici-
pem facere possit illorum bonorum, ob quæ alteri
invidet; si scil. ob ea ex animo illi gratuletur: sic
enim clarè docuit S. Augustinus dicens: *Tolle in-
vidiam*

vidiam, & meum est, quod habes. Talis enim dicere potest cum Davide Psal. 188. Particeps ego sum, omnium timentium te, & custodientium mandata tua.

VII. Perpendat gravitatem hujus morbi ex difficultate curandi, quam tres gravissimi Doctores seqq. sententiis indicarunt S. Greg. Quamvis per omne vitium, quod perpetratur, humano cordi antiqui hostis virus infunditur, in hoc tamen nequitia sua tota viscera commovit serpens, & imprimendae malitia pestem vomuit. D. Basilius. ait, tam fædum malum est, ut invidus ipse prodere non audeat, simulat propterea gaudium, & tacite secum rumpitur, ob quam causam nec medium, nec medicinam mali sui facile invenit. Cassianus denique ait, eum, quem vel semel peste sui veneni corruperit (invidia) penè dixerim carere remedio. Ipsa namque est Iues, de qua singulariter dicitur per Prophetam: Ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio, & mordebunt vos. Quis non exhorrescat ad horum auditum, & invidiam adhuc in semine suffocare studeat?

G. GULA.

223. **D**efinitur: *inordinatus, seu immoderatus appetitus, ususque cibi ac potus.* Hujus quinque modos seu gradus ex. D. Greg. assignat. S. Thom. 2.2. q. 148. a. 4. 1. *Quoad substantiam cibi ac potus, nimium lauta & exquisita appetendo.* 2. *quoad quantitatem, ultra naturæ ordinarium appetitum sumendo ac ingurgitando.* 3. *quoad qualitatem & excessivam præparationem, nimis delicata.*